

[Finansministeren.]

mig paa adskillige Omraader at faa noget udrettet der. Jeg har med Hensyn til Statens Udlaanspolitik ogsaa positivt bidraget til at sænke Rentefoden, men det var ved at give Laan, det var ikke ved at optage Laan. Den Tanke, at man ved at optage Laan skulde kunne paavirke Rentefoden nedad, er mig, som sagt, fuldkommen fremmed, og jeg er ikke sikker paa, at jeg vilde blive fortrolig med den, selv om jeg overvejede den i længere Tid.

For øvrigt skal jeg sige, at jeg er villig til at tage en meget lang og indgaaende Diskussion med Venstre om Optagelse af Laan, men ikke i Dag; jeg tror, vi i Dag skal unklade dette. Der kommer nok en Lejlighed, og jeg skal love Venstre, at jeg for mit Vedkommende skal gaa saa dybt ind paa de Laan, der er optaget af Venstre, hvorledes de er tilvejebragt, og til hvilke Kurser og Priser, at jeg tror, Venstre til den Tid vil blive fuldkommen tilfreds med de Oplysninger, som kan fremsættes i saa Henseende. Jeg er derimod ikke sikker paa, at det vil sætte Venstrepartiet i noget særligt flatterende Lys med Hensyn til deres Laanepolitik i Forhold til den, der har været ført, saa længe jeg har været Finansminister.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at han overfor mig havde sagt ved Mødets Begyndelse, at han ikke kunde give bestemt Besked før Klokken 11 $\frac{1}{4}$, efter at Partiet Venstre havde holdt Gruppemøde. Vi standse derfor Mødet ved 11-Tiden, da vi havde forhandlet om forskellige Spørgsmaal, saaledes at der kunde levnes Tid og Plads til, at vi senere kunde faa denne Besked. Det ærede Medlem kom tilbage, Mødet blev genoptaget, jeg spurgte, om der var Tilslutning til Forslaget, hvortil der blev svaret ja uden nogen som helst anden Bemærkning. Det havde ligget nær — og jeg tror, enhver anden vilde have gjort det — at opløse den Særbetænkning, som var en Betingelse for Partiets Tilslutning. Det vilde man gøre, naar man optraadte loyalt; men det blev ikke gjort, og den største Part af Udvalget, hvortil jeg selv hører, anede intet som helst om denne Særbetæknings Afgivelse. Den blev afleveret privat til Sekretæren og er derefter blevet trykt i Betænkningen; men hele Maaden at gøre det paa vil jeg ikke gerne karakterisere yderligere, end jeg allerede har gjort.

Pinholt: Jeg skal saamænd ikke gaa nærmere ind paa den Forargelse, som den

ærede Formand for Finansudvalget giver Udtryk for. Enhver ved jo, at det hastede højlig, og at vi satte Mødet til Kl. 11, for at det kunde blive afgjort, hvad vi vilde skrive i Betænkningen, og for at denne kunde blive trykt og omdelt til Kl. 12. Det viste sig imidlertid at glippe. Naar jeg afleverede Betænkningen til Sekretæren, maatte jeg gaa ud fra, at han ogsaa var klar over, at det var en Betænkning, og i øvrigt maa jeg sige, at det foregik lige for Øjnene af Formanden, saa han ikke kunde være uvidende om det. Jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at der kunde komme nogen som helst Vanskelighed ud af det.

Maa jeg dernæst gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister, som siger, at Laan ikke kan bidrage til at sænke Rentefoden. Der er jo dog ikke Tvivl om, at de Vilkaar, paa hvilke et Laan optages, kan paavirke Rentefoden enten i opadgaaende eller nedadgaaende Retning. Det tænker jeg ikke, den højtærede Minister vil benægte, og det er det, der er udtrykt her. At der her er sagt det, som er Sandheden, har altsaa vakt nogen Misfornøjelse, men det kan i og for sig ikke gøre noget, det fortager sig nok efterhaanden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg A. Sp. 7429) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Folketingets næste Møde afholdes i Dag, Torsdag den 8. September, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 14. September 1917 udstedte 5 pCt. 15-aarige Statsgældsbeviser.

Mødet hævet Kl. 12⁵⁰.